

[Erling Christensen]

Hvad angår spørgsmålet om hastighed, som hr. Niels Anker Kofoed talte om, vil jeg blot henvise til det, som Færdselssikkerhedskommissionen var inde på under det sidste møde, nemlig at hvis man forhøjer hastighederne, forhøjes personskadeuheldene i tredje potens, mens de materielle skader forhøjes i anden potens. Det er oplysninger, som man ikke kan se bort fra, når vi diskuterer dette område.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

En enkelt bemærkning til det sidste med hastighederne. Det er rigtigt, at vi har fået den oplysning fra de forskere, vi har, at stiger hastigheden, vil alt andet lige også ulykkerne stige. Men det, der er det spændende, synes jeg, er indholdet af den rapport, som vi har modtaget i Retsudvalget og i Færdselssikkerhedskommissionen, for den viser, at hollænderne for nøjagtig 1 år siden, nemlig den 1. maj 1988, lavede et forsøg på 75 pct. af de hollandske motorveje, hvor man hævdede hastigheden fra 100 til 120 km/t, fordi man stort set havde samme situation i Holland som i Danmark: der var et stort flertal af bilisterne, der faktisk kørte stærkere, end de måtte. Gennemsnitshastigheden i Holland på det tidspunkt var 112 km/t.

Man gav dem så lov til at køre 120 km/t. Hvad skete der? Der skete to ting: for det første faldt gennemsnitshastigheden fra 112 km/t til 109 km/t, og antallet af dræbte og kvæstede blev færre, og der følger jo også det, at når hastigheden går ned, dræbes der færre. En af effekterne af det var selvfølgelig, at man samtidig skærpede politikontrollen og overvågningen.

Vi synes, det var en spændende idé og en model, man også kunne prøve her i Danmark. At hæve hastigheden, sætte øget kontrol ind og så samtidig få en reduktion både af gennemsnitshastigheden og antallet af dræbte og kvæstede var da vel ikke så galt, vel, hr. Erling Christensen?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Den tidligere justitsminister havde ét forslag til forbedret færdselssikkerhed, og det var højere hastigheder – ét forslag.

Vi har forsøgt i debatten i dag at komme til at diskutere nogle andre spørgsmål, men vi er

nødt til lige at præcisere, som også hr. Erling Christensen gjorde opmærksom på, og som ingen har kunnet modsige, at der står i det notat, vi også kommer til at aflevere fra Færdselssikkerhedskommissionen, at de steder i Holland, hvor hastighederne faldt mest, var dér, hvor man ikke havde sat hastighedsgrænserne op, fordi den øgede kontrol jo gjorde, at folk kørte pænere.

Det kan godt være, at hr. Helge Adam Møller har svært ved at læse – vi har i hvert fald skullet have den rapport igennem mange gange – men det korte af det lange er, at kommissionen var nødt til at konkludere, at der ud fra et færdselssikkerhedsmæssigt synspunkt ikke var nogen pointe i at sætte hastighederne op, men at man burde sætte dem ned på en række motorveje. Det er faktisk konklusionen.

Så kan man her høre hr. Ivar Hansens partifælle fortsætte i det gamle spor, nemlig at hvor der handles, dér spildes, og vi kan jo ikke..., og vejene er jo store, og jeg kører stærkt, og nu må vi hellere tilpasse lovene til folks adfærd osv. Det er et herligt niveau for en færdselssikkerhedspolitik debat, og det er altså også grunden til, at vi ikke kommer videre, og grunden til, at vi er nødt til at gå så sære og svære veje som f.eks. via denne kommission, så vi kan forelægge det samlet. Ellers ville vi blive ved med at få færdselssikkerhedsdebatter på det niveau, hvor man kan foreslå øgede hastigheder i færdselssikkerhedens navn.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes, det er utrolig ærgerligt, hvis denne debat nu skal ende i en ny debat om hastigheder. Jeg synes, det gik så flot med de første ordførere, lige indtil hr. Niels Anker Kofoed kom, for han kastede sig med stor fryd ud i sine erfaringer med, hvordan han kører på vejene, og provokeret af det begynder nu flere andre, herunder jeg selv, altså også. Men jeg synes, at vi skulle prøve, om vi ikke kunne gennemføre denne debat, hvor vi har så meget fantastisk materiale, uden at ende i det mest traditionelle, nemlig hastigheder.

Men for at jeg ikke skal falde ud af det samlede billede, vil jeg sige, at det er utroligt, at hr. Helge Adam Møller kan hoppe på det dér. Vi ved jo alle sammen, at der findes i tusindvis af rapporter, der viser noget andet, men alligevel